



מ"ת 53124/08/16 - מדינת ישראל נגד מאיר שלוש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 נובמבר 2016

מ"ת 53124-08-16 מדינת ישראל נ' שלוש (עציר)
תיק חיצוני: 276159/2016

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב מאיר שלוש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד רננה טויטו משה

ב"כ המשיב עו"ד יניב שגב

המשיב הובא באמצעות שב"ס

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, שלצידה כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); מעשה פזיזות ורשלנות ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק; הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק (2 עבירות) שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק; ונהיגה ללא רישיון בתוקף לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"ב-1962.

לפי המפורט בכתב האישום, הוצא צו מעצר כנגד המשיב ביום **7.7.16**, וביום **2.8.16** בעת שהגיע כוח משטרה לבצע את הצו בבית גרושתו, קפץ האחרון ממרפסת הבית בקומה השנייה ונמלט.

ביום **10.8.16** נהג המשיב בעיר לוד כשבאותה עת לא היה בידיו רישיון נהיגה בתוקף, ורכב משטרה ובו השוטרים ציון נסימוב (להלן: "ציון") ודולב מרדכי (להלן: "דולב") נעצר במקביל בסמוך אליו.

בשלב זה, ירד דולב מהרכב המשטרתי, פתח את דלת הנהג ברכב, הזדהה כשוטר והורה למשיב לכבות את מנוע הרכב. בתגובה החל המשיב להזיז ידיו לצדדים בכוונה למנוע מהשוטר דולב להוציאו מהרכב. בשל התנגדותו של המשיב לצאת מהרכב נאלץ דולב להשתמש בכוח.

עמוד 1



המשיב החל לנסוע קדימה ואחורה עם הרכב ופגע ברכב פרטי שעמד לפניו, כיוון את רכבו לעבר הרכב המשטרתי, לחץ על דוושת הגז, פגע עם חזית הרכב בדלת ימין קדמית של רכב המשטרה וגרר אותו מנתיב נסיעתו- כל זאת כשדולב עומד ברווח הצר בין שני הרכבים והמשיב כמעט ופגע בו באופן שיסכן את חייו.

המשיב נמלט מהמקום במהירות ובפראות והקשר עמו אבד.

לאחר פרק זמן קצר, אותר המשיב כשהוא נוסע במהירות בשדרות תל חי ברמלה חוצה צומת רחובות לוחמי בית"ר ותל חי ברמזור אדום, וממשיך בנסיעה פרועה ומהירה בכביש 44.

לאורך כביש 44 חצה המשיב שני צמתים נוספים באור אדום, תוך סיכון עוברי דרך, עובר בין נתיבים באופן מסוכן, עד שהגיע למחלף אלוף שדה והצליח להימלט.

באותו מועד, בשעה 23:00 הגיע המשיב עם הרכב לכניסה לישוב תל חדיד, סמוך לכביש 444, שם הצית את הרכב על מנת להקשות על איתורו, ועזב את המקום כשהרכב בוער.

ביום **11.8.16** בשעה 02:00 הגיע המשיב ביחד עם אחר למושב בית נחמיה שם שכר צימר והסתתר מהמשטרה. בשעה 06:30 הזמין מונית לאסוף אותו ואת האחר לעיר לוד.

בהגיעם לצומת גינתון הגיע כוח משטרתי למונית לצורך מעצרו של המשיב. השוטרים הזדהו כשוטרים, הורו לו לעצור, ואחזו את ידיו בעוד המשיב מנסה להשתחרר מאחיזתם וסרב לצאת מהמונית.

בשלב זה הצליחו השוטרים להוציאו מהמונית לצורך איזוקו, המשיב החזיק ידיו קרוב לחזהו וסרב להאזק, וכעבור זמן מה נעתר להוראות השוטרים ושחרר את ידיו.

2.

המשיב נעצר ביום **11.8.16** ומעצרו הוארך מעת לעת עד ליום **23.8.16**.

בדיון מיום **24.8.16** הוארך מעצרו של המשיב עד ליום **8.9.16**, אולם ביום **4.9.16** נדחה הדיון בעניינו ליום **15.9.16** לבקשת בא כוחו של המשיב ומעצרו הוארך בהתאם, וכן ביום **13.9.16** נדחה הדיון פעם נוספת ליום **20.9.16** בשל השהות בא כוחו של המשיב להגיש עיקרי טיעון במועד.

בדיון מיום **20.9.16** הסכים בא כוחו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר כנגד המשיב, והמשיב נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו שיבחן אפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

3.

מתסקיר המעצר בעניינו של המשיב מיום **3.11.16** עולה כי הוא כבן 52, גרוש בשנית ואב לארבעה ילדים בגילאי 11-25. למשיב שני בנים מנישואים ראשונים ושתי בנות מזוגיות שניה. השירות התקשה



להבין את הרקע לגירושין הואיל והמשיב ובת זוגו הדגישו כי הם חיים יחד ומנהלים משק בית משותף מזה 13 שנים ללא יכולת להצביע על בעייתיות שגרמה לגירושיהם.

המשיב הדגיש כי הקשר עם בת זוג הנוכחית סייע לו לערוך שינוי משמעותי בחייו, לאחר שהאחרונה העמידה לו גבולות נוקשים ותנאים ברורים לחייהם ועל כן לדבריו ניתק קשרים חברתיים שוליים נרחבים, נמנע לחלוטין ממעורבות פלילית, ואת עיקר כוחו השקיע באחזקת הבית וטיפול בבנותיו, כשבת זוגו אחראית לפרנסת הבית כמנהלת סלון כלות.

המשיב הינו הבן החמישי במשפחה בת 10 נפשות. הוריו בשנות ה-80 לחייהם ולו 7 אחים בגילאי 44-60. אחיו השני בסדר הלידה נפטר לפני 30 שנה בתהליך גמילה מסמים.

הובן כי למשיב אחים נוספים שהסתבכו בפלילים בעברם וכי הקשר שלו קרוב יותר עם בני משפחת מוצאה של בת זוגו הנוכחית.

מתולדותיו עולה כי גדל בלוד, ומילדות גילה קשיי למידה והתנהגות. סיים 10 ש"ל ומגיל 17 הסתבך בפלילים, החל להשתמש בחשיש והתדרדר לשימוש בהרואין. לדבריו היה מכור לסמים קשים, ולפני 25 שנים נגמל מסמים אלה באופן עצמאי.

מעיון בגיליון רישומי הפלילי עולה כי בעברו 9 הרשעות קודמות בין השנים 1981-2004 בעבירות נשק, אלימות, רכוש וסמים, ונדון לתקופות מאסר ממושכות.

מעברו התעבורתי עולה כי יש לו 43 הרשעות קודמות מהשנים 1991-2008, ובכלל זה ריבוי עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה.

עוד עולה כי משנת 2004 לא הורשע בפלילים, ומשנת 2008 לא הורשע בעבירות תעבורה.

כיום פתוחים נגדו 3 תיקי מב"ד הקשורים לתיק דנן.

בפגישה עמו היה המשיב בסערת רגשות והרבה לבכות. חזר והדגיש כי מתקשה להסתגל לתנאי המער ולחברה השולית ממנה התנתק לפני שנים ארוכות, ומתקשה להתמודד רגשית עם הניתוק מבנותיו ומהמשבר שעובר עליהן עקב מעצרו.

ההתרשמות היא כי המשיב מרוכז בהצגת תפקודו ההורי, וניכר כי מידת מעורבותו בחיי בנותיו והמקום הדומיננטי שתופס בחייהן מספק לו מענה רגשי משמעותי- כך שמצוקה שמבטא סביב הניתוק מהן היא אותנטית.

עם זאת, ניכר כי אינו מתייחס לפערים בהתנהלותו, כשלצד הדגשתו את השינוי שערך בחייו - ממשיך לדבריו להשתמש בסמים קשים ממריצים באופן מזדמן, וככל הנראה השימוש בסמים אלה הינו בסביבה חברתית שולית.

המשיב התקשה להתייחס בפני השירות לאישומים נגדו - פרט לבריחה מהשוטרים אותה הסביר על רקע חרדה



בלתי מוסברת שאחזה בו. את שאר העבירות- שלל באופן גורף.

על הגורמים בהערכת הסיכון במצבו של המשיב - מנה השירות את הפער בין אורח החיים שמתאר כאדם שהשתקם ומתמקד בגידול בנותיו בהתאם לרישום הפלילי שנעדר הרשעות מזה כעשר שנים, לבין הבעייתיות סביב שימוש בסמים והתנהלותו החברתית והאלימה המיוחסת לו בכתב האישום דנן. כמו כן התייחס השירות למאפייני התנהגותו האלימה בעברו וקשייו בקבלת סמכות, קשייו להיות מוחזק בתוך גבולות, לצדם של גורמי תמיכה כמו אשתו ובנותיו המלמדים על קיומו של סיכון ברמה בינונית להישנות עבירה בחומרה בינונית.

לאור האמור, סבור השירות כי ניתן לשקול בחיוב שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בית במידה ומדובר בפיקוח צמוד אינטנסיבי ורציני שלא יאפשר לו לחרוג מגבולות התנאים המגבילים הנוקשים שיוטלו עליו.

בנוסף, נפגש השירות עם בת זוגו של המשיב ובני משפחתה המבקשים להתגייס עבודה על מנת לסייע לה להציב למשיב גבולות נוקשים יותר.

בשיחה עם **בת זוגו - רונית ארוש**, כבת 47 מנהלת סלון כלות בלוד, מסרה כי התחתנה עם המשיב בזמן שריצה מאסרו האחרון וזאת חרף התנגדות משפחתה, מתוך אמונה שתגרום לו להביא לשינוי בחייו. לתפיסתה הצליחה בכך, וכיום פגועה ממנו, מאוכזבת וכועסת - אולם מבקשת לסייע לו למען בנותיהם ועל מנת לבחון עם עצמה ועם המשיב היכן שגתה בכך שהמשיב חזר להשתמש בסמים ולהיפגש עם אנשים שוליים לאחר ששנים רבות לא היה עמם בקשר.

מסרה שבנתה קריירה מפוארת, ומנהלת קשרי עבודה עם לקוחות ממעמד גבוה, ולא מוכנה לסכן את מעמדה החברתי והכלכלי. מבינה באופן ברור את האחריות שבתפקיד הפיקוח ונראה כי תבצע אותו בצורה טובה.

בנוסף, נפגש השירות עם **אחותה של בת הזוג, רויטל בן ישי**, בת 42 נשואה ואם לשלושה ילדים מתגוררת בשוהם בקרבת ביתם של אחותה והמשיב, ועובדת כמנהלת בחברת תדיראן בימים א-ה, באופן לפיו משעה 18:00 פנויה לפקח על המשיב ובסופי שבוע.

השירות נגש עם **מר דוד מרציאנו**, דודה של בת זוגו של המשיב, כבן 46 נשוי ואב לשלושה ילדים המתגורר בראשון לציון אולם עובד כמנהל הדוורים בסניף הדואר בשוהם, ויוכל לפקח על המשיב בבקרים מידי יום.

בנוסף, נפגש השירות עם **מר מוטי חן**, גיסה של בת הזוג, בן 46 נשוי ואב לשלושה ילדים עובד בכיבוי אש בשדה התעופה. עבודתו היא במשמרות, ובהתאם לצורך- יוכל לפקח על המשיב.

השירות אף נפגש עם **ניסים מרציאנו**, בן 49, נשוי ואב לארבעה ילדים, מנהל לשכת התעסוקה בראשון לציון שיוכל לפקח על המשיב מידי יום החל מהשעה 17:00.



לאחר שיחה עם כל בני המשפחה הנ"ל - התרשם השירות כי כולם מכירים את המשיב היטב.

בתחילת היחסים של המשיב עם רונית חששו לה והתנגדו לכך, אולם לאחר שראו כי המשיב עורך שינוי והתנתק מאורח חייו העברייני ומחויב למשפחתו ואכן הפסיק מעורבותו בפלילים - פחתה חשדנותם כלפיו והוא התקבל במשפחתם.

בני המשפחה מסרו כי המעצר הנוכחי זעזע את כל במשפחה, אולם הם מגויסים על מנת לסייע לרונית ולבנות וכועסים על המשיב. רואים את הפיקוח עליו במצב זה כיתרון, היות ומבינים כי ירגיש בושה מולם ולא יפגע באמונם.

מהמפגש עם בת הזוג, בני משפחתה והמפקחים המוצעים - התרשם השירות כי מדובר באנשים מתפקדים ונורמטיביים, שומרי חוק, ללא מעורבות בפלילים, שמבינים את חומרת העבירות מיוחסות למשיב בכתב האישום, ואת המשמעות המשפטית של מעצר בית בפיקוח מלא.

להערכת השירות, מובן להם כי עליהם לפקח על המשיב באופן אינטנסיבי ואף למנוע ממנו שיחות טלפון במידה וינסה ליצור קשר עם מי מהעורבים האחרים.

לפיכך, ממליץ השירות על שחרורו של המשיב למצער בית מלא ברחוב עמק איילון 15/5 שהם, בפיקוח בת זוגו רונית אלוש ולסירוגין ע"י רויטל בן ישי, דוד מרציאנו, מוטי חן וניסים מרציאנו.

בנוסף, ממליץ השירות להעמיד את המשיב בפיקוח מעצר של השירות ל-6 חודשים במסגרתו יעמיק השירות בבחירותיו הבעייתיות ויסייע לו להקפיד על תנאיו ועל ניקיון מוחלט מסמים

ויערכו לו בדיקות סמים כאלמנט פיקוחי נוסף.

3. בטעוניה טענה ב"כ המבקשת כי אין לתת אמון במשיב אף לא באיזוק אלקטרוני, הואיל ונסיבות התיק מעידות על שרשרת מעשים שכולם נועדו להימלט ולחמוק מגורמי אכיפת החוק, ועל כן אדם זה אינו יכול להיות ראוי לאמון ביהמ"ש ולהיות עצור במקום אחר - פרט למעצר.

בדיון שבו נשלח המשיב לתסקיר על ידי כב' השופט יקואל נכתב בפירוש שהדבר נעשה מבלי לפתח ציפיות בלב המשיב.

מדובר במשיב שכל תכלית מעשיו המתוארים בכתב האישום אחת - לברוח ולהתחמק מחקירה ומגורמי אכיפת החוק. הדבר מעיד על חוסר מורא מהחוק ועל רצון להימלט.

המשיב נוהג ללא רישיון נהיגה בתוקף, מתפתח מרדף, לאחר מכן הצית את הרכב ובסופו של דבר גם שוכר



צימר בו הוא מסתתר מהמשטרה ומסרב להאזק לאחר שנתפס.

על כן מדובר במשיב שאין לתת בו אמון, לצד עברו הפלילי והתעבורתי הכולל עבירות של נהיגה ללא רישיון.

התסקיר אינו מובן, קשה להבין את ההמלצה שניתנה בו, וביהמ"ש מתבקש לדחותו כמו גם את ההמלצה המובאת בו, כיוון שלצד השינוי בחייו - ממשיך המשיב להשתמש בסמים, ומהתסקיר אף עולה בעייתיות בהתנהגותו, והמסוכנות הנשקפת ממנו - שאינה יכולה לאפשר שחרורו או מעצר באיזוק אלקטרוני.

לעומת זאת, טען ב"כ המשיב כי צו המעצר כנגד המשיב, המפורט בכתב האישום, לא הוצא בהקשר לחקירה הנוכחית אלא בהקשר לחקירה שהייתה לפני שנים רבות, בגין אירוע בו המשיב נצפה משתתף בלוויה כאשר אדם אחר אחז באקדח. בחקירתו הראשונה נחקר על כך, ובחקירות האחרות לא.

לו היה המשיב פותח את דלת הרכב - האירוע דנן היה מסתיים.

התיק העיקרי קבוע להקראה בעוד שבוע וחצי.

הגם שהמעשים המיוחסים למשיב פוגעים באמון - מפנה לבש"פ 8259/12 בפני כב' השופטת ברק-ארז, במקרה כמעט זהה, שם ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי לאורך שנים, ואז נעצרים מספר חברים שלו שפעלו לאורך זמן במסגרת ארגון מסוים שפעל כארגון פשיעה בביצוע עבירות נשק, והנאשם ברח מהמשטרה במשך 3 שבועות, עשה גם פעולות אקטיביות על מנת לשבש את החקירה, ונקבע כי זה לא אומר שלא ניתן לתת בו אמון אלא שהחלופה צריכה להיות הדוקה.

מה שלא היה שם ב- 2012 זה הפיקוח האלקטרוני שקיים היום, ובענייננו - קיימים מפקחים טובים.

לפני 13 שנה היה המשיב משוחרר למעצר בחלופה ושניים מהמפקחים שמוצעים היום פיקחו עליו אז והוא מעולם לא הפר תנאי השחרור.

התסקיר ממליץ על שחרור לחלופה - נוכח איכות המפקחים שנבדקו על ידי שירות המבחן, הפיקוח האלקטרוני, והעובדה שהוא נמצא כבר במעצר כ- 3 חודשים - זמן "להתקרר" ולהבין

שהפרה קלה כחמורה תחזירו למעצר מאחורי סורג ובריח.

העבר התעבורתי שלו ישן משנת 2008.

הגם שהתסקיר מציין כי נשקפת ממנו מסוכנות מסוימת - הרי שאין מדובר במסוכנות גבוהה, וגם לכך ניתן פתרון בכך שיהיה בפיקוח של שירות המבחן עם בדיקות סמים.



השירות לוקח בחשבון בתסקיר ארוך ומאוזן גם את נסיבות לחומרא בכל הקשור לביצוע העבירות לכאורה, מסוכנותו ועברו פלילי, ולעומת זאת שבמשך תקופה ארוכה של 14 שנים שומר על יציבות, מ-2002, מועד ביצוע העבירה האחרונה, שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית.

הנתק שיש לו מהבנות והמשפחה גורם לו לפגיעה דומיננטית, משמעותית ואותנטית.

המשיב מטפל בבית ובילדים כי אשתו עובדת ברוב שעות היממה והיא המפרנסת.

מתוך אסופת הפסיקה שהוגשה - מפנה לעניינו של גולן אביטן, חלק מפרשיה 512, במסגרתה הואשם ב-5 ניסיונות לביצוע רצח, הייתה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, התקבל תסקיר שלילי, ובכל זאת ביהמ"ש המחוזי בחר לשחררו והדבר אושר על ידי ביהמ"ש העליון מאחר והתרשמו כי הנאשם שם התנתק מהחיים השוליים, כ-14 שנה לערך, וביצוע העבירה הייתה בשנת 2004 או 2005, בשונה מעניינו כאן לעניין חומרת העבירה.

לפיכך - עותר ב"כ המשיב לאמץ את המלצת שירות המבחן בתסקירו.

4. דין ומסקנות

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים ולטיעוני הצדדים - הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות אלה יש להיעתר לבקשת המבקשת ולהורות על הותרת המשיב במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

העבירות המיוחסות למשיב הינן חמורות ביותר, ובכלל זה מגוללות מסכת התנהגות פרועה בכביש באופן המסכן את המשתמשים בדרך ואת שלום הציבור, לצד התנהגות אלימה ומשוללת רסן כלפי השוטרים האמונים על אכיפת החוק ומשמשים נציגיו, שיש בה כדי לשבש את מהלכי המשפט ולסכל את איתורו.

במעשים המיוחסים לו - מעיד המשיב על עצמו כמי שאין מורא הדין עליו כלל.

אין מדובר במעידה חד פעמית, בה איבד עשתונותו ופעל בצורה עוברת חוק, אלא באירוע מתמשך, **החל מיום 10.8.16 בשעה 20:30 בערב ועד ליום המחרת 11.8.16 בשעות הבוקר**, במשך שעות רבות, במהלכן לא זו בלבד שלא התעשת, כי אם הסלים התנהגותו, החל מהתנגדות למעצר ונהיגה מסוכנת תוך סיכון חיי השוטר והמשתמשים בדרך, ביצוע עבירות תעבורה חמורות ביותר כחציית צומת ברמזור אדום מספר פעמים, נהיגה במהירות מופרזת ופראית ומעבר נתיבים בניגוד לחוק - וכלה בהימלטות מהמשטרה, הצתת הרכב, והסתתרות בצימר.

בנסיבות אלה קיים יותר מיסוד סביר לחשש ששחרורו של המשיב יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה ולפגיעה בראיות, לצד חשש ממשי כי יסכן את בטחון הציבור (**סעיפים 21(א)(1)(א) ו-(ב)**)



לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996) ועל כן מתקיימת חזקת המסוכנות בעניינו - שלא הופרכה.

התנהגות בעייתית ומסוכנת זו נתמכת אף בגיליונות הרשעותיו הקודמות של המשיב, בפלילים ובתעבורה, המעלים תמונה עגומה ומטרידה של עבריין תנועה סדרתי הנוהג דרך קבע לנהוג ללא רישיון (ובכלל זה בעניינו), ששב ומסתבך עם החוק ובכלל זה בעבירות סמים, נשק, רכוש ואלימות, בגין אף ריצה מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריא.

העובדה לפיה הרשעתו האחרונה הינה משנת 2004 (בגין עבירה שבוצעה בשנת 2004), אינה מפחיתה ממסוכנותו, נוכח התנהגותו המפורטת בכתב האישום - לה מאפיינים אלימים ועברייניים של ממש.

יתרה מכך, מדבריו המפורשים של המשיב בתסקיר עולה כי **כיום ממשיך להשתמש בסמים קשים ממריצים, באופן מזדמן, שימוש הנעשה בסביבה חברתית שולית** (עמ' 2 שורה אחרונה בתסקיר), באופן המגביר את מסוכנותו.

לא בכדי התרשם השירות כי מהמשיב נשקפת מסוכנות **ברמה בינונית בחומרה בינונית**.

עיון בתסקיר מעלה כי המשיב נעדר תובנות לגבי המיוחס לו בעת הזאת, מתקשה להתייחס לאישומים נגדו, בפרט להימלטותו מהשוטרים - שאף אותה מסביר על רקע "חרדה בלתי מוסברת שאחזה בו" (עמ' 3 ש' 2 לתסקיר).

חרף פירוט ניכר של שיקולים מגבירי סיכון בעניינו של המשיב, ובכלל זה - פער בין תיאורו את אורח חייו המשוקם לבין שימושו בסמים גם כיום, התנהלותו האלימה המתוארת בכתב האישום, מאפייני התנהגות אלימה בעברו, וקשייו לקבל סמכות ולהיות מוחזק בתוך גבלות, - מצא השירות לנכון להמליץ על שחרורו בפיקוח, באופן שאינו עולה בקנה אחד עם מסוכנותו והאינטרס הציבורי, ובמצב דברים בו אין בהמלצה די כדי לאיין את מסוכנותו והחשש להימלטות מאימת הדין ושיבוש הליכים על ידו.

בנסיבות אלה, והגם שהתרשמתי מהתסקיר כי מדובר במפקחים ראויים לכשעצמם המחויבים לתפקיד הפיקוח, הרי שבשלב זה, בו נתון המשיב במעצר זמן לא רב באופן יחסי, טרם בשלה העת לשחרורו לחלופה - אף לא באיזוק אלקטרוני.

עד שיוכל המשיב לשוב ולבקש את אמונו של בית המשפט בו, אין מנוס מהותרתו במעצר מאחורי סורג ובריא בעת הזאת.

בשולי הדברים יאמר כי בבש"פ 5273/16 מ"י נגד ישראל אוזיפה ואח' (מיום 18.7.16), אליו הפנה ב"כ המשיב בטיעונו, במסגרתו שוחררו שניים מהמשיבים לחלופת מעצר באזוק אלקטרוני חרף מגוון עבירות נרחב



במסגרת פעילות בארגוני פשיעה שיוחס להם שם, הרי שמדובר בעבירות שבוצעו מעל עשור קודם לכן, עשור במהלכו ניהלו אורח חיים נורמטיבי ובאופן המצביע על כך שהמסוכנות הנשקפת מהם במעמד הדיון היא פחותה, בעוד שבענייננו מדובר בעבירות שבוצעו זה מכבר לפני חודשים בודדים, באופן המקים מסוכנות רלוונטית ועכשווית מצד המשיב.

5. לאור האמור, הריני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

**ניתנה היום, י"ד חשוון תשע"ז, 15 נובמבר 2016,
במעמד הצדדים.**

נאוה בכור , שופטת